

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514217325
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7514217325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore žalobcov: 1. Ing. B. L., nar. X.X.XXXX, bytom Z. K. Č..XXX, 2. M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. K. Č..XXX, 3. P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. K. Č..XXX, zast. Advokátskou kanceláriou Hopferova, s.r.o. so sídlom na Bajzovej 2 v Košiciach proti žalovaným: 1. Spoločenstvo vlastníkov bytov Bidovce č.263, zast. JUDr. Miroslavom Verebom, advokátom so sídlom v Košiciach, Šoltésovej 5, 2. N. A.Á., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. K. XXX, 3. L. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. K. Č..XXX, zast. JUDr. Miroslavom Verebom, advokátom so sídlom v Košiciach, Šoltésovej 5, 4. J. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. K. Č..XXX a 5. A. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. U. XX, o určenie neplatnosti uznesenia prijatého na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 10.9.2014, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie, č. k. 14C/286/2014-187 z 12. októbra 2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že žalobu zamietol. (I. výrok) Žalovaným v 1. a 3. rade priznal náhrada trov konania v celom rozsahu. (II. výrok) Žalovaným v 2., 4. a 5. rade sa náhrada trov konania nepriznal. (III. výrok)

2. Vychádzal z toho, že žalobcovia sa podaným žalobným návrhom domáhali voči žalovaným určenia, že rozhodnutie Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu č.XXX K. na svojej schôdzi konanej dňa 10.9.2014, ktoré odsúhlasilo odstránenie ohrievača vody nachádzajúceho sa v spoločných častiach a zariadeniach bytového domu, je neplatné. Súd nahrádza rozhodnutie spoločenstva vlastníkov bytov tak, že určuje, že toto neschvaľuje odstránenie ohrievača vody zo spoločných priestorov. Ďalej sa domáhali, aby súd určil, že rozhodnutie Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu č.XXX K. na svojej schôdzi konanej dňa 10.4.2014, ktoré odsúhlasilo odstránenie terasy pri byte T.. B. L., ako aj odstránenie kvetov zo spoločného pozemku, je neplatné. Súd nahrádza rozhodnutie spoločenstva vlastníkov bytov tak, že určuje, že toto neschvaľuje odstránenie terasy pri byte T.. B. L., ako aj odstránenie kvetov zo spoločného pozemku. Taktiež sa domáhali, aby súd určil, že rozhodnutie Spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu č.XXX K. na svojej schôdzi konanej dňa 10.9.2014, ktoré odsúhlasilo využívanie spoločných častí a spoločných zariadení bytového domu pod č.102 a 103 výlučne p. A.C. Q. O.. Š. a miestnosti č.121 a 101 je neplatné. Súd nahrádza rozhodnutie spoločenstva vlastníkov bytov tak, že určuje, že žalovaní sú povinní umožniť užívanie spoločných priestorov žalobcom. Zároveň sa domáhali aj náhrady trov konania. Svoj žalobný návrh odôvodnili tým, že sú vlastníkami bytov nachádzajúcich sa v bytovom dome zapísanom na LV č.XXXX Okresným úradom Košice-okolie, katastrálny odbor, okres Košice-okolie, obec K., kat.úz. K. na parc.č. 294/13 a 295/5, súp.č.263. Žalobca v 1.rade je výlučným vlastníkom bytu č.1 na

prízemí a žalobcovia v 2. a 3.rade sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č.5 na 2. poschodí. Byt č.2 na 1.poschodí je vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 5.rade, byt č.3 na 1.poschodí je v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných v 3. a 4.rade a byt č.4 na 2.poschodí je vo výlučnom vlastníctve žalovanej v 2.rade. Správu bytového domu vykonáva Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, pričom funkciu predsedu spoločenstva zastáva L. A.. Dňa 10.9.2014 sa konala schôdza vlastníkov bytov a nebytových priestorov, na ktorej bolo odhlasované, že ohrievač vody má byť odstránený, ďalej bolo odhlasované, že terasa nachádzajúca sa pri byte žalobcu v 1.rade, ako aj kvety zo spoločného pozemku majú byť odstránené a taktiež bolo odhlasované, že spoločné časti a zariadenia domu - miestnosti pod č.102 a 103 budú využívať žalovaná v 2.rade a O.. Š. bez toho, aby niekto iný mal prístup k týmto spoločným častiam a zariadeniam. Žalovaní s podanou žalobou nesúhlasili a žiadali ju zamietnuť.

3. Súd citujúc §§ 2, 4, 6 zák. č. 182/1993 Z.z. a z § 78 ods. 1, 2 CSP vyplýva, že nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu. Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa ods. 1.

4. Súd konštatoval, že v tomto konaní ide o nútené procesné spoločenstvo, pričom hmotno-právna vecná legitímácia svedčí v spore viacerým subjektom, a teda z hľadiska hmotného práva bolo potrebné a nevyhnutné, aby v konaní boli zúčastnení všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu č.XXX K.. Súd mal zo žalobného návrhu preukázané, že vlastníckymi bytov a nebytových priestorov vyššie uvedeného bytového domu sú žalobcovia v 1.-3. rade a žalovaní v 2.-5. rade. Keďže žalobca v 1. rade v tomto konaní nie je aktívne legitímovaný a správne mal byť na strane žalovaných pretože ide o nerozlučné spoločenstvo, kde je nevyhnutná účasť všetkých strán právneho vzťahu. Súd konštatuje, že ide o nedostatok pasívnej legitímácie. Na základe uvedených skutočností súd už ďalej neskúmal dôvodnosť žaloby - vzhľadom na chýbajúci okruh strán a vychádzajúc zo znenia zákona (§ 78 ods.2 CSP) rozhodol tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd z uvedených dôvodov zamietol návrh na doplnenie dokazovania zo strany žalobcov, nakoľko bez ohľadu na ďalšie zistené, prípadne preukázané skutočnosti by nemohol byť výrok súdu iný ako ten, ktorý súd vyhlásil, a to, že žalobu zamietla súd v súvislosti so svojou poučovacou povinnosťou konštatuje, že nemôže prekročiť rozsah poučenia tak, že by poučil účastníka o hmotnom práve, a teda zabezpečil jeho úspech v spore a tým porušil rovnosť strán, navyše, strany (na strane žalobcu) boli právne zastúpení, a teda súd podľa § 160 CSP poučovaciu povinnosť voči stranám nemal. Súd čo sa týka námietky žalovaného v 1. rade o nedostatku svojej pasívnej vecnej legitímácie uviedol, že aj súdna prax sa zjednotila na tom, že je nepochybné, že sú to iba vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ktorí realizujú svoje vlastnícke práva práve hlasovaním a závery v hlasovaní prijaté sú rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalobcovia sa domáhali určenia neplatnosti uznesení, ktoré boli prijaté na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Na uvedenej schôdzi hlasovaním rozhodujú vlastníci bytov a nebytových priestorov a rozhodnutie - uznesenie je rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalovaný v 1. rade je osobou, ktorý vykonáva správu domu, ktorý však nerozhoduje hlasovaním v zmysle zák.č.182/1993 Z.z.

5. Právna zástupkyňa žalobcov navrhla doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne A. K. - družky žalobcu v 1.rade, pričom súd tento návrh zamietol z dôvodu, že ani výsledok v tomto smere doplneného dokazovania by nemal žiadny právny význam pre rozhodnutie vo veci samej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 1 CSP).

6. Napokon žalobcovia neboli v konaní úspešní, preto im náhrada trov konania nebola priznaná, žalovaní mali v konaní úspech, pričom žalovaní v 1. a 3. rade si uplatnili náhradu trov konania, a preto im bola priznaná v celom rozsahu. Ostatným žalovaným náhrada trov konania priznaná nebola, pretože si trovy konania neuplatnili a ani im žiadne trovy v konaní nevznikli.

7. V podanom odvolaní žiadali žalobcovia z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie (§ 257 CSP ukladá brať ohľad na oslobodenie od súdnych poplatkov u žalobcov).

8. Voči predmetnému rozhodnutiu, konkrétne voči I. a II. výroku, týmto podávame v zákonom stanovenej lehote v súlade s ust. § 362 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), prostredníctvom právnej zástupkyne, odvolanie. Príslušný súd predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že mal za preukázané, že žalobca v 1. rade sa schôdze konanej dňa 10.09.2014 nezúčastnil, zúčastnila sa jej družka žalobcu v 1. rade, ktorá sa nepreukázala platným splnomocnením vlastníka bytu. Z uvedeného súd vyvodil záver, že žalobca v 1. rade sa predmetnej schôdze zúčastnil, nehlasoval, a teda nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie takéhoto žalobného návrhu. Súd v ďalšom konštatoval, že by sa malo jednať o nútené procesné spoločenstvo, a má za to, že z hľadiska hmotného práva bolo potrebné a nevyhnutné, aby v konaní boli zúčastnení všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu č. XXX K.. Súd má za to, že keďže žalobca v 1. rade nie je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný a správne mal byť na strane žalovaných, pretože ide o nerozlučné procesné spoločenstvo, kde je nevyhnutná účasť všetkých strán právneho vzťahu, preto konštatuje, že ide o nedostatok pasívnej legitimácie. Súd už ďalej neskúmal dôvodnosť žaloby, vzhľadom na chýbajúci okruh strán a vychádzajúc zo znenia zákona. Preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. S napádaným rozhodnutím v rozsahu I. a II. výroku a odôvodnením súdom prvej inštancie, sa nie je možné stotožniť. Rozsudok Okresného súdu Košice - okolie považujeme za nesprávny z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a tiež rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d), a h) CSP. V zmysle ust. § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej ako „zákon o vlastníctve bytov“) platného a účinného v čase konania predmetnej schôdze a podávania žalobného návrhu, prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Každý vlastník bytu alebo nebytového priestoru v bytovom dome, ktorý sa cíti byť dotknutý na svojich právach, resp. právom chránených záujmoch sa môže obrátiť na súd v súlade s ustanovením vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. V prvom rade je potrebné poukázať na pojem nerozlučného procesného spoločenstva tak, ako je používaný v ustálenej súdnej praxi: „V takomto prípade ide u všetkých vlastníkov bytov v bytovom dome o nerozlučné spoločenstvo vyplývajúce z hmotnoprávneho vzťahu účastníkov bez zreteľa na ich vôľu. Ide o nútené spoločenstvo, kedy sa rozhodnutie súdu musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 91 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), z čoho vyplýva, že účastníkmi právneho vzťahu musia byť či už na strane žalobcu alebo Žalovaného, všetci účastníci právneho vzťahu. /Krajský súd Trnava 25Co/30/2015/. Pri nerozlučnom procesnom spoločenstve je teda dôležité, aby boli všetci tí, ktorí nerozlučné procesné spoločenstvo tvoria účastníkmi súdneho konania a to buď na strane žalobcu, alebo na strane žalovaného. V uvedenom konaní tomu tak bolo, účastníkmi konania boli všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Ako môžu žalobcovia v 2. a v 3. rade prinútiť žalobcu v 1. rade, ktorý sa chce konania zúčastniť tiež ako žalobca a nie ako žalovaný k opaku? Pod vecnou legitimáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má tá strana sporu, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva /aktívna vecná legitimácia/ alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva /pasívna vecná legitimácia/, o ktorých sa v konaní rozhoduje. Vecnou legitimáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy strana sporu civilného sporového konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide /je aktívne vecne legitimovaná/ a strana sporu na opačnej procesnej strane je subjektom hmotnoprávnej povinnosti /je pasívne vecne legitimovaná/. Posúdenie nositeľstva oprávnenia vplyvajúceho z hmotného práva je už potom predmetom samotného rozhodnutia súdu vo veci samej. Aj toto oprávnenie žalobca má a to hneď z dvoch dôvodov:

1. ako už bolo v konaní opätovne uvádzané /a žalobcovia na verifikáciu tejto skutočnosti navrhli vypočuť aj svedka, pričom súd tento dôkaz nevykonal/ výsledky hlasovania na schôdzi boli ohlasované úplne inak, ako boli nakoniec zachytené v písomnej zápisnici. So splnomocnenou zástupkyňou žalobcu v prvom rade sa na schôdzi riadne konalo a jej hlas bol do výsledku hlasovania vždy zarátaný. Žaloba bola podaná faxom na Okresný súd Košice - okolie dňa 25.9.2014, pričom písomné vyhotovenie zápisnice z dotknutej schôdze bolo doručené žalobcom na adresu ich právnej zástupkyne až dňa 30.09.2014, /list bol písaný dňa 26.09.2014/, v čase podania žaloby teda žalobca v 1. rade nemohol vedieť, že v zápisnici uvedený nie je - keďže na schôdzi sa s jeho hlasom riadne počítalo. Žalobca v 1. rade ku dňu podania žaloby nevedel, že výsledok hlasovania je iný, ako bol vyhlásený na schôdzi.

2. Bez ohľadu na argumenty uvedené v bode 1 žalobcovi v prvom rade náleží aktívna legitimácia - oprávnenie vyplývajúce z § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov - tu je potrebné poukázať na: „S

námietkou právnej zástupkyne žalovanej, že žalobkyňa nemá status prehlasovaného vlastníka, a teda ani právo podať žalobu sa súd prvého stupňa nestotožnil. V § 14 ods. 4 a 6 vyššie citovaného zákona zákonodarca poskytuje vlastníkom bytov zákonný prostriedok právnej ochrany, ktorí boli pri výkone svojich hlasovacích práv v rámci rozhodovania o určitej otázke prehlasovaní alebo ktorí sa o výsledku hlasovania nemohli dozvedieť alebo ak sa nedosiahla potrebná väčšina hlasov na prijatie konkrétneho rozhodnutia. Právnym prostriedkom ochrany týchto vlastníkov je žaloba podaná na súde v zákonom ustanovených lehotách, ktoré sú pre určité kategórie vlastníkov odlišné. Poskytnutie právnej ochrany možno žiadať na súde pri akomkoľvek rozhodnutí týkajúcom sa spoločných častí a spoločných zariadení domu, príslušenstva a príslušeného pozemku bez nutnosti preukázania splnenia podmienky dôležitosti hlasovania v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou. Zákonodarca vymedzuje okruh aktívne legitimovaných osôb na uplatnenie špeciálneho prostriedku právnej ochrany. A preto právo podať žalobu na súde podľa interpretovanej právnej normy nemajú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome. Oprávnenie podať žalobu o neplatnosť schôdze, písomného hlasovania patrí vlastníkom, ktorí sa schôdze (zhromaždenia) síce zúčastnili a o konkrétnej otázke nehlasovali, resp. sa zdržali hlasovania alebo ich hlasovanie proti bv neovplyvnilo výsledky hlasovania. Z uvedeného je zrejme, že žalobkyňa má status prehlasovaného vlastníka bytu. Prejav vôle vlastníkov realizovaný formou hlasovania má v prípade prijatia konkrétneho návrhu, o ktorom sa hlasuje, vždy formu rozhodnutia - uznesenia. Rozhodnutie prijímajú samotní vlastníci bytov. Z ust. § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov vyplýva, že prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo sa obrátiť do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby súd vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že prehlasovaný vlastník, má svoj návrh smerovať proti tým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ktorí ho prehlasovali. Žalobca v 1. rade nemal a ani nemá pozíciu vlastníka, ktorý by niekoho prehlasoval. Vzhľadom na charakter danej veci by bolo iracionálne, aby žalobca v I. rade bol v postavení žalovaného, keďže povaha tohto prípadu túto skutočnosť vylučuje, nie je nositeľom žiadnej subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva. V podanej žalobe boli označení všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. Pasívne legitimovaní by v mali byť iba tí vlastníci bytov alebo nebytových priestorov, ktorí boli prítomní na schôdzi, a ktorí prejavili svoju vôľu pri hlasovaní a ostatných hlasujúcich prehlasovali, len oni môžu byť žalovaným subjektom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, v prípade ak mal súd za to, že žalobca v 1. rade sa schôdze nezúčastnil a nehlasoval, mal sa s tým vysporiadať meritórne. Nestotožňujeme sa však s konštatovaním súdu, že dôvodom na zamietnutie žaloby všetkých žalobcov je názor, že žalobca v 1. rade mal byť na strane žalovaných a nie žalobcu. Napadnutý rozsudok sa vôbec nevysporiadal s právami žalobcov v 2. a v 3. rade a nevysvetlil, prečo žalobu zamietol aj im - ako majú byť títo postihnutí a znevýhodnení tým, že žalobca v 1. rade chce byť zúčastnený na strane žalobcu? Jedna a tá istá osoba predsa v konaní nemôže byť zúčastnená zároveň aj na strane žalobcu a aj žalovaného. Právne posúdenie danej veci súdom prvej inštancie považujeme z vyššie uvedených dôvodov za nesprávne. Súd prípadne mohol konštatovať nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v I. rade a vo vzťahu k nemu žalobu zamietnuť, nevidíme však právny základ na to, aby žaloba bola zamietnutá ako celok pre nedostatok právnej legitimácie. Sám súd uviedol, že ďalej už dôvodnosť žaloby neskúmal, čo však vzhľadom na nesprávne právne posúdenie veci, považujeme za pochybenie súdu, čím iná konanie inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tiež si dovoľíme uviesť, že rozsudok súdu prvej inštancie nepovažujeme za dostatočne odôvodnený, čo zakladá aj dôvod na podanie odvolania v zmysle ust. § 365 ods. 1, písm. d) CSP. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je zásahom do práva na spravodlivý proces zakotveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej činnosti konštatuje, že nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia je tzv. inou vadou v konaní. Na uvedenú skutočnosť poukazujú napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. R 111/1998, 3 Cdo 249/2008, 3 Cdo 290/2009, 3 Cdo 138/2010 a ďalšie. Musíme konštatovať, že nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia je postup, ktorý odníma účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Následkom nedostatku riadneho odôvodnenia rozhodnutia je aj jeho nepreskúmateľnosť, čo konštatuje Najvyšší súd vo svojom rozhodnutí, pod sp. zn. 1 ObdoV/10/2012. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia treba považovať za porušenie práva účastníka na spravodlivý súdny proces, čo napĺňa znaky odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1, písm. b) CSP /podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 5 Obdo 32/2013/. V rámci súdneho konania má byť garantovaná právna istota, čo je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. Ak sa spor na základe prihladnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Odôvodnenie je tou časťou rozsudku, v ktorej súd má vysvetliť, akým spôsobom a z akých dôvodov dospel ku

konkrétnym rozhodnutiam. Z odôvodnenia má byť zrejmá zákonnosť, opodstatnenosť a spravodlivosť rozhodnutia. Z odôvodnenia sa má strana dozvedieť o dôvodoch prijatia alebo odmietnutia jej argumentu. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé ako dospel súd k záveru, že pri žalobe prehlasovaného vlastníka podľa ust. § 14 ods. 4 zákona o vlastníctve bytov tvoria nerozlučné spoločenstvo všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Uvedené tvrdenie nevyplýva explicitne zo zákonného ustanovenia § 14 zákona o vlastníctve bytov, pričom prostriedky prehlasovaného vlastníka, ktoré môže využiť na svoju ochranu, sa odlišujú od prostriedkov, ktoré majú podieloví spoluvlastníci v sporoch týkajúcich sa ich podielového spoluvlastníctva podľa zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Súd sa obmedzil len na strohé konštatovania a citáciu zákonných ustanovení. Týmto odvolaním sa odvolávame aj voči správnosti výroku č. II napadnutého rozsudku. Dovoľujeme si zdôrazniť, že právny zástupca žalovaných v I. a III. rade je právnym zástupcom Spoločenstva ako takého, ním poskytnuté právne služby sú uhrádzané z finančných prostriedkov Spoločenstva. Tieto prostriedky sú tvorené aj našimi príspevkami. V prípade ak budeme zaviazaní na náhradu trov konania, tak ako rozhodol súd prvej inštancie, nahradíme trovy právneho zastúpenia žalovaného v I. rade a III. rade duplicitne. Tiež si dovoľujeme dať do pozornosti, že v tomto konaní sme boli ako žalobcovia oslobodení od platenia súdnych poplatkov, čo podľa nášho názoru možno subsumovať pod ust. § 257 CSP. jedná sa o dôvody hodné osobitného zreteľa. Z toho dôvodu, by súd náhradu trov konania žalovaným nemal priznať vôbec.

9. V podrobnom vyjadrení žalované spoločenstvo navrhlo potvrdiť rozsudok ako vecne správny a zaviazať žalobcov v 1. až 3. rade na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. O. i. z vykonaného dokazovania je nesporné, že na schôdzi vlastníkov konanej dňa 10.09.2014 za byt č. 1 žalobca v 1. rade T. L. nebol prítomný, pričom za neho bez plnomocenstva sa dostavila jeho družka A.P. K., podpísala sa za T. L. do prezenčnej listiny, avšak hlasovať nemohla bez riadneho plnomocenstva, takže v Zápisnici sa pri každom hlasovaní uvádzajú 4 hlasy. Nie je pravdivé tvrdenie v odvolaní, že jej hlas bol započítaný do výsledku hlasovania (hoci provokatívne ruku dvíhala) a ďalší dvaja žalobcovia s právnou zástupkyňou veľmi dobre vedeli už na začiatku schôdze, že p. K. nemá riadne splnomocnenie. Za tohto skutkového stavu žalobca v 1. rade nemal a ani nemá aktívnu vecnú legitímáciu v zmysle ust. § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, pretože nemá postavenie prehlasovaného vlastníka bytu. Ak ust. § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. presne definuje, kto je aktívne legítimovaný na podanie tejto špeciálnej žaloby, tak žalobcom v 2. a 3. rade nič nebránilo žalobcu v 1. rade označiť ako žalovaného, a to bez ohľadu na jeho vôľu. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní uvádzajú, že žalobca v 1. rade nemá pozíciu vlastníka, ktorý by niekoho prehlasoval, a teda nemôže byť v pozícii žalovaného, tak z hľadiska normatívneho príkazu v ust. § 78 ods. 1 CSP je takáto argumentácia nepatričná, pretože je nevyhnutné, aby konečné autoritatívne rozhodnutie súdu svojimi účinkami dopadalo na všetkých vlastníkov bytov v bytovom dome. Vid' aj Valachovič a spol., C.H.BECK, Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, Komentár, 2012, s. 987: „Žaloba podľa § 14 ods. 4 cit. zákona musí smerovať proti všetkým ostatným vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome bez ohľadu na to, či boli prítomní na zhromaždení (schôdzi), na ktorej sa prijalo predmetné uznesenie, resp. je irelevantné ako hlasovali. Ak by tak nebolo a žaloba by smerovala iba voči niektorým z vlastníkov, rozsudok súdu by nebol vykonateľný, pretože by nezaväzoval všetky subjekty, ktoré by podľa práva zaväzovať mal.“ Napokon argumentácia žalobcov, že súd mal rozhodnúť tak, že by výrok rozsudku tzv. „rozdelil“ - na jednej strane žalobca v 1. rade a na druhej strane žalobcovia v 2. a 3. rade - nemôže obstáť, a to vzhľadom na znenie odseku 2 § 78 CSP. Pokiaľ žalobcovia argumentujú nedostatočným odôvodnením napádaného rozsudku, tak žalovaní v 1. a 3. rade sú toho názoru, že súd prvého stupňa zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, prečo bola žaloba zamietnutá a toto vysvetlenie bolo evidentne zrozumiteľné pre žalobcov, keď tomuto problému vyčlenili 4. strany svojho odvolania. Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade bola žaloba správne zamietnutá bez ohľadu na ostatné súvislosti okolo nerozlučného spoločenstva, a to z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legítimácie, keďže tento nie je vlastníkom bytu, nedisponuje žiadnym hlasom na schôdzi a ani nehlasuje za prijímané uznesenia. V spojitosti so žalovaným v 1. rade - ohľadne trov konania - žalobcovia dôvodujú, že náhradou trov konania by trovy platili dvakrát, keďže platia príspevky do fondu spoločenstva. Uvedený záver je nezmyselný, pretože o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa procesného výsledku sporu a pokiaľ náhrada trov konania bude žalovanému v 1. rade priznaná, tak následnú úhradu na účet právneho zástupcu, právny zástupca zúčtuje so žalovaným v 1. rade ako svojim klientom (to, čo bolo žalovaným v 1. rade zálohovo uhradené mu bude vrátené).

11. Odvolací súd postupom podľa § 385 CSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozsudok je vecne správny a treba ho potvrdiť podľa § 387 CSP, pričom odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozsudku, a na tom nič nemení ani podané odvolanie žalovaného.

12. Žalovaný použil odvolacie dôvody podľa platného a účinného v čase podania odvolania, inou vadou podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP rozumie sa také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia, napr. zjavné porušenie procesných práv strany sporu, ktoré sa dá podradiť pod § 389 ods. 1 CSP, ale ich dôsledok sa mohol prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej. Aj podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, tie sú neopodstatnené.

13. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z.z., ďalej len CSP) a odvolací súd prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1.7.2016 musel postupovať na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti), a to už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie bolo podané po 1.7.2016, podmienky jeho prípustnosti, či bolo podané oprávnenou osobou, bolo nutné posúdiť podľa nového právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania podľa už príslušných ustanovení CSP. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán sporu, ktoré síce začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok 2 ods. 1, 2 CSP) ako aj o potrebe ústavne eurokomformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (článok 3 ods. 1 CSP). S poukazom na uplatnenú námietku nesprávneho právneho posúdenia je treba dodať, že o nesprávne právne posúdenie ide vtedy, ak súd použije nesprávnu normu na dané právne vzťahy, alebo síce použije správnu normu, avšak nesprávne túto právnu normu vyloží.

15. Súd prvej inštancie síce postupoval zákonne, a aj došlo k zmene právneho poriadku, lebo od 1.7.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zák. č. 160/2015 Z.z., ďalej len CSP), preto odvolací súd pristupoval k rozhodnutiu v tomto spore z prechodných ustanovení CSP a napokon musel konštatovať, že sú splnené zákonné podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa § 387 CSP.

16. Výrok o trovách odvolacieho konania odôvodňuje odvolací súd § 396 CSP, keďže žalovaný bol úspešný, ale v tomto spore bolo potrebné aplikovať viacero právnych predpisov, čo považuje za dôvod hodný osobitného zreteľa a preto úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov v odvolacom konaní.

17. Len pre doplnenie odvolací súd k výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku dodáva, že pri preskúmaní právneho posúdenia nedospel odvolací súd k záveru, že by súd prvej inštancie pochybil tým, aby nezistil riadne skutkový stav, nepoužil správnu právnu normu, prípadne správne zvolenú normu nesprávne interpretoval a ani prvoinštančný súd nezabudol na podstatné skutkové okolnosti, ktoré subsumoval pod právnu normu a jeho záver je zákonný.

18. Bolo nepochybne preukázané v konaní, že žalobca v 1. rade nikdy nemal a ani nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu v zmysle § 14 ods. 4 citovaného zákona o vlastníctve bytov, a tak nemohol ani mať postavenie prehlasovaného vlastníka bytu. Žaloby smerujúce na určenie neplatnosti uznesení prijatých na schôdzi vlastníkov 10.9.2014, od tohto času už uplynula určitá doba, ale zo skutkového materiálu obstaraného súdom prvej inštancie vyplýva, že za byt č. 5 na schôdzi vlastníkov brala účasť a bola prítomná žalobkyňa v 2. rade so svojou právnou zástupkyňou (za byt č. 1), pričom žalobca v 1. rade T. L. nebol prítomný, za neho bez plnomocenstva prišla jeho družka a podpísala sa za T. L. do prezentačnej listiny, samozrejme hlasovať nemohla bez riadneho plnomocenstva.

19. Zo skutkového stavu je zrejmé, že správne sa v Zápisnici pri každom hlasovaní uvádzali len 4 hlasy.

20. Je skutočnosťou, že v žalobe tvrdili žalobcovia a namietali nedoručenie zápisnice, avšak žalovaný v 1. rade zaslal túto zápisnicu s odpoveďou 26.9.2014 poštou právnej zást. Žalobcov a pre prípad žaloby podľa § 14 ods. 4 cit. zák. o nedostatku svojej pasívnej vecnej legitímácie, žalovaný vo vyjadrení správne uviedol, že treba ho považovať za subjekt odlišný od vlastníkov bytov, teda tvorcom prejavu vôle je, ktorý sa transformoval do podoby uznesení prijatých na schôdzkach vlastníkov, resp. zhromaždenia vlastníkov, a len oni sú samotní vlastníci a len oni môžu byť žalovanými subjektmi v danom spore, čo je považované podľa ustálenej súdnej praxe za dôvod na zamietnutie žaloby.

21. Treba doplniť, že súd prvej inštancie nie je servisom pre žalobcov, aby obstarával ako firma dôkazy bez ohľadu na splnenie procesných podmienok podľa novej procesnej úpravy (bez ohľadu na ďalšie zistené a preukázané skutočnosti aj v budúcnosti nemohol by vydať súd prvej inštancie iný výrok ako ten, ktorý vyhlásil na pojednávaní, ktorým žalobu zamietol).

22. V žiadnom prípade nemohol prekročiť rozsah poučenia súd prvej inštancie, a to ani na pojednávaní, ktorým vyhlásil dokazovanie za skončené.

23. Žalobca zodpovedá pritom za obsah svojej žaloby a napokon aj za následok, ktorý je buď pozitívny pre stranu sporu, alebo negatívny.

24. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.